

ת"פ 18877/05/14 - מדינת ישראל נגד ע ח

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18877-05-14 מדינת ישראל נ' ח(עציר)
בפני כב' השופטת נאוה בכור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ע ח

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשם - הובא - וע"י ב"כ עו"ד ארז נוגה

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ואיומים לפי סעיף 192 לחוק (**2 אישומים**).

על פי האישום הראשון, ביום **26.4.14** דרש הנאשם כסף מאביו ר ח (להלן: "המתלונן"), עמו מתגורר בביתו שבק, ומשסירב המתלונן לתת לו- תקף אותו הנאשם, והכה בו מכות אגרופ בגבו ובידיו.

בהמשך איים עליו הנאשם בכך שנטל סכין מטבח והתקרב אל המתלונן.

על פי האישום השני, ביום **9.5.14** ביקש הנאשם מהמתלונן 50 ₪ לקניית סמים והמתלונן השיב לו כי אין בידו כסף לתת לו. בתגובה איים הנאשם על המתלונן באומרו: "**אם לא תיתן לי כסף אני ארביץ לך**".

2. בתגובתו לכתב האישום כפר הנאשם במיוחס לו, וטען כי המתלונן כלל לא נכח בבית בעת הרלוונטית. הנאשם הכחיש כי תקף את המתלונן ואיים עליו, הכחיש כי ביקש ממנו כסף, ולטענתו- אחיו התקשר למשטרה על מנת להפליל אותו.

3. מטעם המאשימה העיד המתלונן-ר ח (עמ' 7-17 לפרוטוקול).

עמוד 1

על פי עדותו - הנאשם הינו בנו הבכור.

ביום 27.4.14 הנאשם התחיל לתת לו מכות בידיים בצוואר ובגב, וביקש ממנו כסף לסמים. כעבור שבועיים, חזר והתלונן שוב במשטרה, ונשאל מדוע לא בא להגיש תלונה כשהנאשם תקף אותו לראשונה. הוא ענה כי ריחם עליו, ונתן לו הזדמנות שלא יחזור על מעשיו.

באירוע הראשון, הנאשם הכה אותו, שלף סכין וזרק אותו עליו, והוא ברח כי לא יכל להגן על עצמו. הנאשם רצה לדקור אותו, לקח את הסכין בידיו ובא אליו, רצה לדקור אותו בסכין (עמ' 7 ש' 18-28).

הוא הלך למשטרה יום לאחר האירוע וסיפר מה שקרה. ביום האירוע התקשר 20 פעמים למשטרה אבל הם לא באו, אז למחרת הלך לתחנה ואמר שקרה האירוע.

בעת האירוע לא היה אדם נוסף בבית, רק הוא והנאשם - לא האישה ולא הילדים. הוא עצמו היה בסלון והנאשם היה במטבח במרחק 2-3 מטרים ממנו.

הוא (העד) בן 69. הוא עבר שני ניתוחים ולא יכול להגן על עצמו, אין לו כוח.

הבעיות עם הנאשם היו כל הזמן, הוא עושה בלגן ורוצה כסף בשביל סמים. הוא עם הסמים כל הזמן. ניסה לעשות לנאשם גמילה כמה פעמים בכפר קסאם, בטייבה, טמרה, ואחרי שיוצא-רוצה ממנו כל הזמן כסף ואין לו כסף לתת לו כי הוא בפנסיה ולא עובד כלל.

הסכין איתה איים הנאשם הייתה סכין מטבח גדולה, אולי 10-5 ס"מ, לא יודע בדיוק. לאחר מכן הנאשם זרק את הסכין לעברו והוא לא יכול היה לרוץ כי עבר ניתוחים - היה לו סרטן וניתוח בקע.

הוא חיפש את הסכין - ולא מצא.

באירוע מיום 9.5.14 היה אותו דבר, הנאשם ביקש כסף, והתחיל להרביץ לו בידיים ובגב. הנאשם כל הזמן לא מכבד אותו, ורוצה כסף בכוח.

הנאשם אמר לו "תן כסף, תן כסף, אני רוצה לקנות סמים" ומאיים שאם לא ייתן לו כסף - ירצח אותו. הוא גם ירק.

לפעמים ביקש 100 ₪ לפעמים 50 ₪ אבל ביקש כל יום. הנאשם לא עבד בכלל אף פעם.

בגיל 17 לקח את הנאשם איתו לעבודה שיעזור לו, אבל הוא לאט עבר לסמים (עמ' 8 ש' 1-31).

בהתחלה היה מבקש ממנו כסף לקנות קופסת סיגריות - והיה נותן לו, כי הוא לא ידע שזה לסמים.

הנאשם גם היה מביא ילדים לבית בשביל מין, וההורים של הילדים היו באים ורוצים להרביץ לו.

הוא ראה אותו מביא את הילדים ושאל את הנאשם מה הוא עושה. הנאשם אמר לו לעזוב אותו. הוא לא סיפר זאת במשטרה כי שכח. זה קרה באותו אירוע לפני כן.

באירוע הראשון הנאשם ביקש ממנו כסף, וכשאמר לו שאין לו ולא הסכים לתת לו בשביל הסמים- התחיל לצעוק ורדף אחריו עם סכין רצה לתקוף אותו, והוא (העד) ברח כי ראה שהנאשם לא נורמלי.

הוא ברח מהדלת של הבית לרחוב, והנאשם זרק עליו את הסכין ממרחק 3 מטרים. כשהנאשם יצא מהבית- הוא חזר פנימה. הנאשם הצליח לפגוע בו (עמ' 9 ש' 1-33).

הוא לא פגע בו עם הסכין אלא הכה אותו באגרופים. פגע בו בצוואר, בידיים בגב, והוא הלך להתלונן במשטרה.

כעבור שבועיים ב- 9.5.14 ביום שישי פנה אליו שוב הנאשם וביקש כסף, והוא אמר לו שאין לו. הנאשם איים שירצח אותו אם לא יביא לו כסף. הוא מפחד מהנאשם ואין לו כוח להגן על עצמו מפניו בגלל הניתוחים שעבר. במשטרה אמר שהנאשם איים שירביץ לו ולא ירצח. לשאלה מה אמר הנאשם- שהוא ירביץ לו או ירצח אותו, ענה שאמר שירביץ.

טעה כשאמר שאיים שירצח, זה היה לפני 5-6 חודשים (פרו' עמ' 10 ש' 1-15).

בחקירה נגדית העיד כי הנאשם הינו בנו הבכור מתוך 12 ילדים, 10 בנים ושתי בנות.

בבית ישנם 4 חדרים, מתוך 12 הילדים 7 התחתנו ויצאו מהבית. לשאלה למה לא אמר בתלונה במשטרה שהכה אותו גם בצוואר, ענה שאמר במשטרה שהנאשם הכה אותו בצוואר, בידיים ובגב (עמ' 10 ש' 17-33).

לשאלה כיצד מסביר כי לא אמר במשטרה, ענה כי בפעם הראשונה ריחם על הנאשם ולא רצה שיכנס לכלא. לשאלה כיצד מסביר כי למרות שריחם סיפר במשטרה כי הנאשם הכה אותו בידיים ובגב, ורק בצוואר לא הזכיר, ענה כי סיפר במשטרה כל מה שקרה.

כשהנאשם היה בן 16-17, עבר ניתוח. לקח אותו לעבוד איתו בתותים, ומאז הנאשם לא עבד בכלל. עושה לו בלגן כל הזמן.

הוא סיפר במשטרה שהנאשם זרק עליו את הסכין ואמר הכול. לשאלה כיצד מסביר כי במשטרה אמר שהנאשם זרק את הסכין בחוץ, ענה שלא בחוץ אלא זרק את הסכין לכיוונו. מזלו שלא פגע בו כי הוא לא יכול לרוץ. אם היה פוגע בו- לא היה בחיים (מדגים תנועת השלכת הסכין).

הוא חיפש את הסכין מסביב לבית, יש עצים ופרחים, ולא מצא. לשאלה למה חיפש שם אם זרק את הסכין עליו, ענה כי זה היה מחוץ לבית (פרו' עמ' 11 ש' 1-32).

באותו יום התקשר למשטרה והם לא באו, אז הלך למחרת להגיש תלונה. לשאלה למה לא הלך למשטרה באותו יום, ענה כי אין לו רכב, הוא חולה סרטן ומפחד שיקרה משהו אם ילך לבד. הילדים היו בעבודה. לא רצה להתקשר לילדים בעשר בלילה שיבואו לקחת אותו הוא מסתדר בעצמו, והלך בבוקר.

הוא לא משקר. הוא בן 70 והנאשם מסוכן לציבור ולמשפחה.

למחרת הגיע למשטרה בטרמפים, אין מי שייקח אותו. הבנים שלו עובדים וחבל שיפסידו יום עבודה.

כשהלך לרופא אמר לו שהותקף בידיים, בגב ובצוואר (פרו' עמ' 12 ש' 1-32).

לשאלה כיצד מסביר כי בדו"ח הרופא לא מופיע צוואר, ענה כי אמר לו מה שאמר במשטרה.

לשאלה כיצד מסביר כי אין חבלות על הגוף, ענה כי גם אם ייתן לו מכות על הגב עכשיו לא יראו חבלות.

הוא אמר לרופא שייתן לו אישור וילך למשטרה.

מאשר כי אמר במשטרה שהנאשם אמר לו שאם לא יביא לו כסף לסמים הוא ירצח אותו. לשאלה כיצד מסביר שזה לא מופיע בהודעה במשטרה, ענה כי אמר להם הכול.

בפעם השנייה שהנאשם ממנו כסף- איים עליו שירצח אותו.

הוא יודע הנאשם משתמש בקוקאין כבר 20 שנה (פרו' עמ' 13 ש' 1-33).

בפעם השנייה שהנאשם ביקש כסף, אמר לו שרוצה לקנות סמים אבל לא אמר לו מה סוג הסם. לשאלה כיצד מסביר שבמשטרה אמר שרוצה כסף לקנות מנת קוק, ענה כי זה סמים.

בין שני האירועים הנאשם גר בבית, ועדיין גר בבית כיום. לא עצרו את הנאשם לאחר התלונה. הוא מפחד ממנו כל הזמן. לא יכול לזרוק אותו (עמ' 14 ש' 1-24).

כל יום הנאשם מבקש כסף, רוב הזמן הוא לא נותן לו, אבל לפעמים שלא יעשה בלגן ויקלל -נותן לו 50 ₪ שיצא מהבית.

הוא לא רוצה לראות את הנאשם בבית, רוצה שישב בכלא. לא זוכר אם תקף אותו לפני כן אולי, כן. לפני 10 שנים אולי תקף אותו גם בסכין (פרו' עמ' 15 ש' 1-33).

הנאשם עישן סמים בבית והוא הביא לו משטרה לבית. אחרי שיצא ממעצר - שוב יעשה בלגן והוא מפחד.

צו הרחקה לא יעזור כי כל פעם חוזר לאיים שירצח אותו.

אין לנאשם בעיות נפשיות. הוא למד בבי"ס עד כתיבה כי לא רצה ללמוד.

הייתה לנאשם תאונה והיה מאושפז בבי"ח בלינסון. לא ידע שהיה מאושפז בבי"ח פסיכיאטרי. התחיל להשתמש בסמים בגיל 17-18. היה חוזר הביתה בחצות הלילה ואומר שישב עם חברים בבית קפה. הוא היה שחקן כדורגל, רקדן, הכל היה טוב איתו לפני הסמים (פרו' עמ' 16 ש' 1-33).

הוא לא שם לב שיש בעיה ואנשים ברחוב אמרו לו שהנאשם קבל סמים, והוא חשב שרק מעשן סיגריות (פרו' עמ' 17 ש' 1-3).

כן הוגשו:

אישור רפואי של המתלונן מיום 27.4.14 (ת/1)

המתלונן בן 67 לאחר ניתוח כריתת מעי לאחר גידול סרטני ממאיר באפריל 2008, קיבל טיפולים אונקולוגיים - הקרנות וכימותרפיה.

עבר ניתוח תיקון בקע מפשעתי בינואר 2013.

פנה בשל תקיפתו ע"י בנו ביום 26.4.14, לדבריו סיפור חוזר של תקיפה ע"י הבן. נחבל בזרועות וגב תחתון. שולל חבלת ראש, חזה או בטן, ללא אמנזיה של האירוע.

ללא סימני חבלה חיצוניים, ללא הגבלה בטווחי התנועה.

מזכר "דוח האזנה-100" מיום 11.5.14 מאת רס"מ עסאם גנאיים (ת/2)

האזין לשיחה למוקד 100 ותמלל אותה. פירוט תמלול השיחה של המתלונן למשטרה.

דו"ח פעולה אלמ"ב מיום 9.5.14 שעה 13:26 מאת רש"ט משה עזריה (ת/3)

ברחוב הראשי בקלנסואה הנאשם תוקף את המודיע. הוא התלונן עליו בתחנה ואמרו לו כשהנאשם יגיע- שיתקשר אליהם. כרגע הנאשם נמצא בבית ובתחנת טייבה לא עונים לו מבקש ניידת למקום שתיקח את הנאשם.

במקום חברו למודיע (המתלונן) שמסר כי הנאשם מאיים עליו וכי התלונן עליו בעבר והראה אישור הגשת תלונה.

בוצע על הנאשם חיפוש בהסכמה ולא נתפס דבר. עוכב לתחנה לצורך המשך חקירה.

הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 9.5.14 שעה 14:30 (ת/4)

מבין על מה נחקר ולא צריך עו"ד. לא עשה לאבא שלו שום דבר.

מכחיש את אירוע ביום 26.4.14 לפיו נטען כי הוא רצה ממנו כסף ולא היה מוכן לתת לו ובתגובה הכה בו באגרופים ואיים עליו בסכין. המתלונן מדבר שטויות.

אף פעם לא נתן למתלונן מכות.

לשאלה למה המתלונן יספר שתקף אותו ואיים עליו אם זה לא נכון, ענה כי המתלונן אוהב לשקר.

לשאלה מה תגובתו לכך שיש אנשים שראו אותו מאיים על המתלונן בסכין ומכה אותו, ענה שחס וחלילה, אף פעם לא הרביץ לו.

פעם השתמש בסמים אבל עזב הכול, הפסיק להשתמש לפני כחודשיים.

היום לא לקח סמים. לפני 10 חודשים היה מטופל פסיכיאטרית בפרדסיה. לוקח כדורי קלונקס.

עובד בקטיף תותים. יש לו בית, אישה ואהבה, ולא רוצה בעיות. לא איים על המתלונן. המתלונן משקר.

הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 11.5.14 (ת/5)

מבין על מה נחקר. הוא לא עשה כלום, חס וחלילה, המתלונן תמיד כועס עליו.

מודה כי ביום שישי 9.5.14 ביקש מהמתלונן 50 ₪ והאחרון אמר לו בסדר. מכחיש שאיים על המתלונן "אם לא תיתן לי כסף- אני ארביץ לך".

לשאלה למה המתלונן מתלונן עליו, ענה כי הראש שלו לא בסדר, הוא כועס עליו. לשאלה האם המתלונן ברח לאחר שאיים עליו, ענה שברח, לא יודע לאן תמיד בורח.

.4 מטעם ההגנה העיד **הנאשם** (עמ' 18-26 לפרוטוקול).

נחקר פעמיים במשטרה. בגלל הסמים, הוא לוקח מהמתלונן (אביו) כל יום 200-500 ₪ וגם 1000 ש"ח. היו ימים שלא נתן לו. בגלל שהמתלונן כעס - אמר כאילו שרצה לאיים עליו והתלונן במשטרה.

הוא ביקש מהמתלונן כסף כל יום והמתלונן נתן לו כל יום, וכשלא רצה לתת- כעס המתלונן ואמר לו שמבקש ממנו כל הזמן ולא הולך לגמילה (עמ' 18 ש' 11-29).

מכחיש כי איים על המתלונן. אם סירב לתת לו כסף- לא עשה כלום. יש אדולן, כדורים, קלונקס.

המתלונן תמיד כעס בבית, ככה הוא. גם בעבודה הוא ככה.

הוא התחיל להשתמש בסמים בגיל 17-18, עבד בעבר כשהיה מוכר תותים ופרחים על הכביש, עבד כל החיים

25 שנים, רק בשנים האחרונות לא עבד (פרו' עמ' 19 ש' 1-32).

לשאלה מה הסיבה שהמתלונן ישקר ויגיד שאיים עליו עם סכין, ענה כי כעס בגלל הסמים.

מכחיש כי גר בבית המתלונן, יש לו בית במרחק 10 דקות משם. גר עם אשתו עמה התחתן לפני 4 חודשים.

לשאלה כיצד ייתכן אם עצור 8 חודשים, ענה כי התחתן כ-4-5 חודשים לפני המעצר. אשתו כעת אצל אמא שלה.

היה מטופל בקהילות לגמילה מסמים כמה פעמים לפני כמה שנים (פרו' עמ' 20 ש' 1-32).

הוא הצליח, עשה טיפולים באשפוזית בטייבה מספר פעמים ובכפר קסאם.

לשאלה מדוע היה צריך לבקש כסף לסמים מהמתלונן אם נגמל, ענה כי כל הזמן היה עובד אצלו בתותים, עד לפני שנה במשך 25 שנים, היה נותן לו כסף.

היה משלם לו 400 ₪ ליום. כל הכסף הלך על סמים. כל יום 1000 ₪ על סמים.

מכחיש שהכה את המתלונן בגב, לא לקח סכין מהמטבח, הוא עשה לו ככה בגלל הכסף. חס וחלילה שיאיים על אבא שלו בגלל כסף.

המתלונן כעס שהוא מעשן על ידו כל הזמן ואמר שרוצה להזמין לו משטרה (פרו' עמ' 21 ש' 1-32).

בחקירה נגדית העיד כי הזיכרון שלו מצוין. לא זוכר לספר על מה שקרה לפני 8 חודשים. לפני 8 חודשים השתמש בסמים כל יום כל הזמן.

יש לו בית משלו, הוא גר בבית לבד. כשנעצר היה נשוי ולא גר בבית. השתמש בסמים בבית שלו. לפני שנעצר- השתמש בסמים בבית המתלונן כמה פעמים (פרו' עמ' 22 ש' 1-32).

לא עשה שום דבר בתגובה לכך שהמתלונן צעק עליו. לא דחף אותו.

הפסיק להשתמש בסמים במעצר. מעשן סמים 17 שנים.

ביום האירוע לא נתן לו כסף, אז עישן קצת ממה שהיה לו, והפסיק. לשאלה למה המתלונן צריך להתלונן נגדו במשטרה במקום פשוט לא לתת לו כסף לסמים, ענה כי הוא כעס. אמר למתלונן שהולך לבד לעשות כסף, והמתלונן אמר לו ללכת (פרו' עמ' 25 ש' 1-32).

זו לא פעם ראשונה שהמתלונן כועס. לא המתלונן הזמין משטרה אלא האחים - כי הם כעסו בגלל הסמים.

מכחיש שהמתלונן הזמין לו משטרה בגלל שנתן לו סטירות.

לאחר שנדרשתי למכלול הראיות, העדים, וטיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי המאשימה הוכיחה את המיוחס לנאשם בכתב האישום מעל לכל ספק סביר.

בבסיסו של תיק זה- ניצבות גרסתו של המתלונן למול גרסת הנאשם.

בחנית עדויותיהם של השניים, מהימנותם ואמינותם, כמו גם בחנית גרסאותיהם למול יתר הראיות בתיק, מעלה כי יש להעדיף באופן מובהק את גרסת המתלונן לקרות האירועים.

המתלונן, אביו של הנאשם, אדם מבוגר כבן 70, הותיר רושם מהימן ואמין בעדותו.

מעדותו עולה כי הנאשם, המכור לסמים מאז היותו כבן 18, המתגורר בביתו ואינו עובד, נוהג לבקש ממנו כספים מידי יום ביומו על מנת לקנות סמים, וכאשר המתלונן מסרב - לוקח הנאשם את הכסף בכוח, תוך שהוא מאיים עליו ומרביץ לו (פרו' עמ' 8 ש' 24-27).

לגבי האירוע נשוא האישום הראשון- מתאר המתלונן כי הנאשם ביקש כסף ולאחר שאמר כי אין לו, החל הנאשם לצעוק והחל להשתולל, הכה בו באגרופים בידיים בגב ובצוואר (עמ' 11 ש' 2), לקח סכין, והחל רודף אחריו. המתלונן מתאר כי ברח אל מחוץ לבית והנאשם בתגובה זרק לעברו את הסכין ברחוב ממרחק של כ-3 מטרים, שלא פגעה בו.

רק לאחר שהנאשם יצא מהבית- חזר המתלונן לביתו (עמ' 9 ש' 22-31).

במהלך עדותו, **הדגים** המתלונן מספר פעמים את אופן השלכת הסכין לעברו (פרו' עמ' 11 ש' 25; עמ' 12 ש' 3), ולמרות שחיפש אחריה- לא מצאה (עמ' 11 ש' 25-32).

לגבי אירוע נשוא האישום השני- מתאר המתלונן כי בעת שפנה אליו הנאשם פעם נוספת לבקש ממנו כסף לסמים, סירב המתלונן, ובתגובה- איים עליו הנאשם כי ירצח אותו, ולאחר מכן תיקן כי הנאשם אמר שירביץ לו (עמ' 10 ש' 5-15).

מגרסתו של המתלונן עולה בברור תחושת הפחד שמעוררת בו התנהגותו של הנאשם, בעיקר נוכח העובדה כי הינם מתגוררים תחת קורת גג אחד, כשהמתלונן מבוגר וחולה- שאינו מסוגל להגן על עצמו מפניו.

המתלונן התבטא במפורש אודות האימה שמטיל עליו הנאשם.

כך, העיד בבימ"ש כי "**אני מפחד כל הזמן**" (עמ' 14 ש' 22) "**אני מפחד ממנו**" (עמ' 10 ש' 8), ועוד.

המתלונן מסר בפה מלא כי אינו רוצה את הנאשם בביתו, כי מקומו מאחורי סורג ובריה (פרו' עמ' 15 ש' 8)

22-30), בהיותו אדם מסוכן העלול לפגוע בבני המשפחה ובאנשים נוספים (עמ' 12 ש' 16-17), וכי הוא עושה "בלגן" ומקלל בבית (עמ' 15 ש' 16, ש' 32).

להלן דברי המתלונן כלפי ב"כ הנאשם במהלך חקירתו הנגדית-

**"ש:הוא אמר שאף פעם הוא לא הרביץ לך ושאתה אוהב לשקר
ת:לא נכון, אני אף פעם לא שיקרתי, אני בגיל 70, הוא מסוכן לציבור ולמשפחה
שלנו ועלי ואם ירצח אותי אתה אשם (פונה לעו"ד)"**
(פרו' עמ' 12 ש' 15-17)

התרשמתי כי המתלונן לא ביקש להשחיר את פניו של הנאשם יתר על המידה, ו"לעבות" תלונתו, כי אם אדרבא-חמל על הנאשם, בהיותו בנו הבכור, ניסה להבליג על מעשיו, ורק כשכלו כל הקיצים- הגיש תלונה במשטרה (עמ' 11 ש' 4), ובעדותו מצמצם פעמים רבות את אופן קרות האירועים.

כך, מקפיד המתלונן לדייק כי הסכין שזרק לעברו הנאשם - לא פגעה בו (פרו' עמ' 11 ש' 22-23), מספר רק על מקרה נוסף אחד לפני כעשור בו תקף אותו הנאשם (פרו' עמ' 15 ש' 27-29), אינו מאזכר את עברו הפסיכיאטרי של הנאשם, ואף מכחיש שידע כי אושפז בבי"ח פסיכיאטרי (פרו' עמ' 16 ש' 28).

למותר לציין כי גרסתו של המתלונן אף מתיישבת עם מארג הראיות הנוספות בתיק, ובכלל זה גם בעדותו של הנאשם -שמאשר בגרסתו כי נוהג לבקש מידי יום כסף מהמתלונן על מנת לקנות סמים (פרו' עמ' 18 ש' 19-26; עמ' 23 ש' 12-15; **ת/5** ש' 12).

כמו כן, תמלול שיחתו של המתלונן למוקד 100 המשטרתי בעת אירוע האישום השני מאשש את גרסתו במשטרה ובבימ"ש לפיה ניסה להתקשר לתחנת משטרת טייבה אך לא היה מענה (**ת/2**; פרו' עמ' 8 ש' 2-3), דיווח אודות תקיפתו ע"י הנאשם ואיומיו כי יפגע בו, ונשמע כשהוא מתאר שהנאשם עושה "בלגן" בבית ורוצה כסף לקנות סמים (**ת/2**; **ת/3**).

בנוסף, למחרת אירוע האישום הראשון, פנה המתלונן לקבלת טיפול רפואי וחזר על גרסתו זו אף בפני **ד"ר זיידאן ראפת**, לפיה פנה בשל תקיפתו ע"י הנאשם ביום 26.4.14 בזרועות ובגב תחתון (**ת/1**).

יש לציין כי הגם שקיימות סתירות מסוימות בעדותו של המתלונן, הרי שאין מדובר בפערים מהותיים היורדים לשורש העניין, וקל וחומר שאין בהם כדי לקעקע את מהימנותו:

-באופן זה, מעיד המתלונן למשל בבימ"ש כי הנאשם הכה אותו בידיים, צוואר ובגב (פרו' עמ' 7 ש' 25) בעוד שבתעודה הרפואית מצוין מפיו כי נחבל כאמור בזרועות וגב תחתון בלבד (**ת/1**).

-בנוסף, קיים פער בין עדותו בבימ"ש לזו במשטרה כאשר באחרונה לא סיפר כי באירוע האישום השני הביא

הנאשם ילד לבית לצורך מתן שירותי מין, כפי שעשה בפעמים נוספות אחרות לטענתו (פרו' עמ' 9 ש' 16-3).

כמו כן במשטרה ובבימ"ש מעיד המתלונן כי הנאשם נוהג להשתמש בקוקאין (פרו' עמ' 13 ש' 33; עמ' 14 ש' 1-8), בעוד שבשיחתו עם מוקד המשטרה- דיווח כי הנאשם משתמש ב"חשיש" (ת/2), ואף במשטרה מסר כי הנאשם לא נקב בסוג הסמים כשביקש כסף, אף בבימ"ש טען כי אמר לו שזה לקניית קוקאין (פרו' עמ' 14 ש' 1-8).

סתירה נוספת עולה נוכח עדותו של המתלונן לעניין איומיו של הנאשם כלפיו, כאשר בבימ"ש מסר כי הנאשם איים ש"ירצח אותו" (עמ' 10 ש' 8) ואילו במשטרה מסר כי איים ש"ירביץ לו" (עמ' 10 ש' 15-10). כמו כן בהמשך חקירתו הנגדית חזר המתלונן על כי הנאשם איים כי ירצח אותו (פרו' עמ' 13 ש' 29-11).

למען הסר ספק יודגש כי הסתירות האמורות אינן פוגמות בהימנותו של המתלונן, שמסר גרסתו באופן סדיר וקוהרנטי.

העובדה לפיה מדובר בסוג סם שונה - כמו גם השאלה אם נקב הנאשם בסוג הסם אם לאו- אינה רלוונטית מקום בו אין מחלוקת לגבי היותו של הנאשם מכור לסמים מזה שנים רבות, כפי שאף הוא מעיד בעצמו.

כמו כן העובדה כי לא מסר לרופא כי הוכה גם בצווארו- אינה מעלה ואינה מורידה לעניין זה, מקום בו מסגרת טענתו נותרה דומה, ולפיה הכה אותו הנאשם בידו בחלקי גופו העליונים.

אף הסתירות ה"מהותיות" יותר בגרסתו של המתלונן, לפיהן לא סיפר אודות שירותי המין של הנאשם, ולא דייק בלשון האיום- אינן בעלות משקל רב בנסיבות אלה.

לא מן הנמנע שהאב ביקש להצניע ולא לספר במשטרה אודות שירותי המין של הנאשם - בנו, מפאת הבושה שחש-בעיקר מקום בו מעשים אלה אינם קשורים באופן ישיר לעבירות עליהן התלונן.

בכל הנוגע ללשון האיום -הרי שעסקינן בנאשם מבוגר מאוד כבן 70, שאף הסביר בבימ"ש כי מדובר באירוע שארע לפני חצי שנה (עמ' 10 ש' 15) באופן שיכול לעלות בקנה אחד עם חוסר יכולתו לזכור פרטי פרטים בעטיו של הזמן שחלף.

יתרה מכך, העובדה לפיה זכר המתלונן כי תוכנו של האיום היה פגיעה בגופו, בדרך כזו או אחרת, קל וחומר בנסיבות בהן שלף הנאשם סכין וזרקה לעברו- מספיקה בנסיבות אלה, ומהווה טעות סבירה נוכח הזמן שחלף, גילו המבוגר, והפחד בו היה שרוי בעת האירוע.

אפשרות סבירה היא כי ייתכן שהמתלונן אף מתבלבל בין איומים שונים באירועים נפרדים, כאשר תוכנם כאמור הינו בעל אופי דומה של פגיעה בגופו וחייו.

למותר לציין כי העובדה לפיה לא הוגשה הודעתו של המתלונן במשטרה, מחזקת אף היא את מהימנותו, שכן מקום בו היו מתגלעות סתירות של ממש בעדותו- חזקה כי הייתה זו מוגשת.

למול גרסת המתלונן- ניצבת גרסת הנאשם כשהיא רעועה, בלתי אמינה, רצופת סתירות ופירוכות שאף נוגדת את ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים.

בבימ"ש "מסביר" הנאשם את "המניע" לתלונת המתלונן כלפיו, לפיו כעס עליו כי משתמש בסמים ומבקש ממנו כספים, וכטענתו- "**בגלל הסמים הוא** (המתלונן-נ.ב.) **כעס**" (פרו' עמ' 20 ש' 2; פרו' עמ' 26 ש' 21-25) ואף הזהירו כי יזמין לו משטרה אם לא יחדל להשתמש בסמים (פרו' עמ' 21 ש' 28-30).

עם זאת, לא בא זכרו של "הסבר" זה בחקירתו הראשונה של הנאשם במשטרה (ת/4), בה רק טוען כי המתלונן "**אוהב לשקר**" (ת/4 ש' 13), ואף בחקירתו השנייה טען רק כי "**הראש שלו** (של המתלונן-נ.ב.) **לא בסדר הוא כועס עליי**" (ת/5 עמ' 1 ש' 19). זאת ותו לא.

בנוסף, בבימ"ש חזר בו הנאשם מגרסתו הראשונה במשטרה, כשנשאל אם המתלונן תמיד משקר ושולל זאת באומרו "**לא משקר. כועס**" (עמ' 24 ש' 8-9).

יתרה מכך, מעדותו במשטרה, כמו גם מחקירתו הנגדית בבית המשפט, עולה ראשית הודייתו של הנאשם בנקיטת אלימות כלפי המתלונן, מקום בו מתאר במשטרה כי המתלונן ברח ממנו לאחר אירוע האישום השני-

"ש: אבא שלך ברח ממך אחרי שאיימת עליו?"

ת: ברח, לא יודע לאן, תמיד בורח"

(ת/5 עמ' 1 ש' 20-21)

דברים אלה מתיישבים עם גרסתו של המתלונן לפיה נאלץ לברוח מפניו של הנאשם לאחר שהאחרון תקף אותו תקף באלימות. במהלך חקירתו הנגדית אף העיד הנאשם כדלקמן-

"ש: אתה אומר כל הזמן הוא כעס בגלל הסמים, אז מה? הוא כעס

ת: את יש לך ילד, את מתבאסת ממנו אם ייתן לך סטירות, את לא תזמיני לו

משטרה? אם בא אלייך ואומר לך תביאי לי כסף"

(פרו' עמ' 26 ש' 13-15)

ה"דוגמא" אותה מביא הנאשם, לפיה מדמה אירוע של הפעלת אלימות פיזית כלפי האב, מתיישבת אף היא עם גרסת המתלונן בנוגע לאלימות כלפיו, ומהווה אינדיקציה נוספת לכך שהנאשם תקף את המתלונן, בדרך כזו או אחרת.

זאת ועוד, במהלך עדותו של הנאשם במשטרה ובבימ"ש, עולות תמיהות רבות כאשר מעיד אודות "עובדות" חסרות כל בסיס, המוכחות מכל וכל על ידי המתלונן, ונעדרות כל תיעוד ו/או הוכחה.

כך למשל, הנאשם אינו מהסס להעיד כי "נגמל" מסמים (ת/4 ש' 17), עובד בקטיף תותים מזה 25 שנים למעט בשנים האחרונות (ת/4 ש' 25; עמ' 19 ש' 32), כי התחתן לאחרונה (פרו' עמ' 20 ש' 12-26; ת/4 ש' 27) וכי מתגורר עם אשתו בבית משלו ולא בבית המתלונן (פרו' עמ' 20 ש' 4-26; ת/4 ש' 27).

לא זו בלבד שעדויות אלה נעדרות כל אחיזה במציאות, אלא שהן אף נשללות לחלוטין בגרסתו של המתלונן המעיד, חוזר והעד, כי הנאשם לא עבד אף פעם, למעט קצת בגיל 17 כשלקח אותו לעזור לו בעבודה (עמ' 8 ש' 31-32; עמ' 11 ש' 15-16), מתגורר בבית המתלונן ומשרה איירה של פחד (עמ' 10 ש' 26-27; עמ' 14 ש' 17-22; עמ' 12 ש' 16-17), לוקח ממנו כספים מידי יום ביומו לצורך רכישת סמים (עמ' 8 ש' 11, 31), וממשיך להשתמש בסמים עד עצם היום הזה, למרות ששולב במסגרות גמילה בעבר (פרו' עמ' 8 ש' 13-14).

הנאשם עצמו סותר את עצמו בעדותו בסוגיות אלה.

מחד גיסא, מעיד הנאשם בבימ"ש ביום 1.1.15 כי התחתן "לפני 4 חודשים" (פרו' עמ' 20 ש' 14) ומאידך טוען כי התחתן כ-4-5 חודשים עובר למעצרו, בהיותו עצור מזה כ-8 חודשים טרם עדותו בבימ"ש (שם, ש' 17-22), כלומר טווח זמן של כשנה.

זאת ועוד, מחד גיסא מעיד הנאשם כי עבד במשך 25 שנים בתותים, כאשר "כמה שנים אחרונות לא עבדתי" (עמ' 19 ש' 32), ומאידך מעיד כי עבד עם המתלונן בתותים "עד שנה שעברה" (עמ' 21 ש' 11-13).

הנאשם אף מעיד כי כביכול השתלב בטיפולי גמילה מסמים, עבר אותם בהצלחה, ו"נגמל" מסמים לפני מספר חודשים (פרו' עמ' 24 ש' 29-32; עמ' 21 ש' 1-5) ומצד שני מודה כי המשיך לבקש כספים מידי יום ביומו מהמתלונן (עמ' 21 ש' 6-9, 19-20).

לעניין זה יוער כי הגם שמנסה להציג בתחילה כי כביכול הכספים אותם ביקש היו תשלום עבור "עבודתו" אצל המתלונן (עמ' 21 ש' 9) הרי שמיד לאחר מכן חוזר לטעון כי מדובר בכסף ששימש לקניית סמים וכי "כל הכסף הלך על סמים" (עמ' 21 ש' 19).

גרסתו של הנאשם אינה סבירה ואינה הגיונית אף בכל הנוגע לטענתו כי חרף כעסו הרב של הנאשם על כי הוא משתמש בסמים - המשיך לתת לו מרצונו הטוב כספים בידעו כי הם משמשים אותו לכך (פרו' עמ' 24 ש' 3-7).

וכך מובא חוסר הגיונם של דברים בגרסתו-

"ש: אתה אומר שהוא נותן לך כסף לסמים, נכון?"

ת:כן

ש:אתה אומר שהוא יודע שאתה לוקח את הכסף ומשתמש בסמים

ת:כנ

ש:ואתה אומר שהוא כעוס עליך שדאתה משתמש בסמים, נכון?

ת:כנ

ש:אז לדעתך למה הוא ממשיך לתת לך כסף לסמים?

ת:הוא אמר לי זהו אל תעשן, אתה צריך להספיק.

ש:אבל הוא יודע שכשהוא אומר לך זה לא עוזר

ת:אני עובד אצלו

ש:אבל אתה לא עובד אצלו כבר כמה חודשים

ת:בסדר, הוא לא מסתכל על זה, עובד, לא עובד, הייתי עובד אצלו כמה חודשים

ש:אתה מבין שמה שאתה אומר הוא לא הגיוני. כי אם אני לא רוצה שאתה תעשן

אז אני לא אתן לך כסף כדי לקנות סמים, נכון?

ת:נכון

ש: אז זה לא הגיוני מה שאתה אומר

ת:אז לא הגיוני, תמיד הוא כעוס, כועס מהאישה כועס מהילדים כועס מהכל"

(פרו' עמ' 23 ש' 23-32 ועמ' 24 ש' 1-7)

ובהמשך עדותו-

"ת:הוא כעס עליי בגלל הסמים, הוא כועס ממני בבית התקשר למשטרה בגלל

הסמים

ש:אבא שלך כעס כל הזמן הוא לא רצה לתת לך כסף

ת:כן הוא לא רוצה לתת לי כסף ודיברתי איתו ולא עשיתי כלום

ש:אז למה הוא התלונן במשטרה?

ת:ככה, בגלל הסמים"

(פרו' עמ' 26 ש' 21-25)

למעשה, גרסתו זו של הנאשם מחזקת יותר מכל את גרסת המתלונן- הואיל ויש בה כדי להסביר כיצד המשיך המתלונן לתת לנאשם כסף, למרות כעסו על כי כסף זה משמש אותו לקניית סמים.

מהאמור עולה, כי למעשה רק בלית ברירה, בשל פחדו מהנאשם, והלחץ שהופעל עליו כתוצאה מהאיומים והאלימות הפיזית שנקט כלפיו - נאלץ המתלונן לתת לו כספים מידי יום ביומו.

גם בנקודה זו סותר עצמו הנאשם כאשר בתום חקירתו הנגדית טען לפתע כי **אחיו** הם אלו שהזמינו משטרה, ולא המתלונן (פרו' עמ' 26 ש' 9-12), בשל כעסם שמשמש בסמים, באופן שסותר את גרסתו בבימ"ש, ואף אינו מתיישב עם חומר הראיות ממנו עולה כי המתלונן הוא שהזמין את המשטרה (ת/2-ת/3).

לאור האמור, מהימנה עלי גרסת המתלונן במלואה לחלוטין.

בנסיבות אלה, הוכיחה המאשימה את המיוחס לנאשם בכתב האישום מעל לכל ספק סביר.

6. נוכח כל האמור, אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ה , 02 פברואר 2015, במעמד הנוכחים.